78e Jaargang — N° 53

Zaterdag 31 December 1932.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerheiligen in Provincie ..... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.50
Elke regel meer ..... fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEE
— (Naaml. Maatsch.) —
HOEK DER REGULIERENWAL,
(Steenderpoort),
TONGEREN
Posteheks rekening n. 81855.
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Aan onze lezers een Zalig en Gelukkig Nieuwjaar

Over de heele wereld ging de Kerstnacht opnieuw als een zegen. Hoog in de lucht en diep in de harten weerklonk de engelenzang : « Glorie aan God in den Hooge en vrede op aarde aan allen die zijn van goeden wille ».

Over heel de wereld gaan de nieuwjaarswenschen van hart tot hart, van leven tot leven. En allen kwamen saam tot dezen wensch : weze het nieuwe jaar zalig en gelukkig.

Die kerstmiboodschap en die nieuwjaarswensch met blijven klinken over België. **Glorie in God ! Vrede op aarde ! Zalig en gelukkig Nieuwjaar !**

Het weze ontoegelaten die Nieuwjaarsboodschap, in 't algemeen opgevat te volledigen met de lijzondere heilwenschen die wij vormen ver het geluk, den voorspoed en de gezondhid van de trouwe lezers en lezeresen vande « Postrijder ».

Er ligt een jansch jaar achter den rug. Voor velen jas het een jaar van vreugde en uitspannin, voor anderen zal het aandenkin geheel blijven van droevige gebeurtenissen, die hun levensgeluk verstomberden.

Laat ons dj innigen wensch uitspreken dat het nieuw jaar hun dergelijke beproevingen sparen dat, indien 1933 geen jaar van feesten in zal, dan toch een jaar van onafgebroken tijl huiselijk geluk zal wezen.

Als 't Godebliefd, zegden onze ouders ; als 't God beuft, zeggen wij hen na, omdat er niets meemoed, meer kracht, meer opwekking, mr zielerust schenkt, dan die gelatenheid n onderwerping die in tijden van tegenspd of rouw, een christen gemoed rechthouden.

Mogen beroevingen u allen gespaard blijven beste lezers en lezeressen, moge het uw geenigoed gaan : moge het ook goed gaan met lt gansche Belgische gezin dat het eendrachtig en welgemoed in vrede en vriendschap voortleve zooals voorheen.

Mogen ik voor het menschdom, door de wereldisis zoo zwaar beproefd, hat nieuwe jal het eechtendgloren dener betere toekom: betreekenen en het begin inhuldigen van t einde van deze droevigen periode.

Nooit mhopen, ook niet bij de grootste moeilijkhden, want wanhoop voert tot radeloosheid : hebt gij tegenspoed, mi dert hem doe betrouwen ; en indien er eene tijdspan van zwarte dagen intreedt, zegt dan dentchter na : Nog komt er een heerlijke zge tijd, nog komt het seizoen van de roze !

't Zij deze rozen der hoop die wij u aanbieden bet onze wenschen voor een zalig en gelkig Nieuwjaar.

Zalig Nieuwjaar !

Zg nieuwjaar ! Op den toren
Lmt de slag van middernacht.
Zg Nieuwjaar ! klinkt het, waar nog
Ln jaarsavond vreugde bracht.

Ide klinken nu de bekers
eugde straalt in ieders oog !
Zig Nieuwjaar ! niemand denkt meer
n het jaar dat henen toog.

eef er soms een droevig schaduw
er het heengevloden jaar,
s is nu het wee vergeten ;
Jaar 33 is nu daar !

Welkom, gij, die uit de toekomst
loopvol in 't gemoed ons treedt :
Hoop doet 's menschenhart herleven,
Hoop verdrijft en zorg en leed !

Pas is 't morgenuur geslagen :
Zie de kleine kinderschaar
Komt beleesd haar wenschen bieden
Aan het lachend oudrenpaar !

Vrienden komen en weer klinkt het
Zalig Nieuwjaar in het rond.
Zalig Nieuwjaar ! 't gaat de wereld
Zeegnend door van mond tot mond !

Hoog de harten ! Blij de zinnen !
Nieuwjaar schenkt ons nieuwen moed.
Nieuwe krachten, nieuwen ijver,
Nieuwen aandrift tot het goed.

Hoog de harten ! 't oog ten hemel,
Tot den Schepper, tot den Heer !
Nurig klimmen onze beden :
Als mild zijn zegen neer !

Zlig Nieuwjaar ! Rijk en armen,
Knurt elkaar den broedergroet !
Leat dus, rijke broeders, heden
Armen van uw overvloed !

Wt de tranen die daar vloeien,
Zoo menig'ge schaamle stulp,
Op Nieuwjaar niemand wenen,
Nu geen armen zonder hulp !

Dnun 't jaar ook zalig wese ;
Dop deszen blijden dag
Uit mildheid hunne lippen
Tot met een gulden lach !

Schnt hun troost in hunne smarten,
Hel hun in hun noest bestaan.
Ge o geeft ! dat armen beide
Kiren u Godes zegen aan.

Om de ziel van 't Kind

De socialisten zijn duivelsch kwaad omdat de kiezing niet uitgevallen zijn gelijk zij 't gewenscht en gehoopt hadden. En nog elkendag vallen ze in hun bladen uit tegen de priesters en de « clericalen » omwille van den strijd die gevoerd werd, en meer bepald tegen wat zij noemen « de zwendel om de schoone ziel van 't kind ».

Even redeneeren en de feiten bekijken.

* * *

Niemand kn dit loochenen, ook onze tegenstreevers niet, indien zo rechtzinnig zijn : het is okel en alleen de schuld van de liberalen en de socialisten dat de « ziel van 't kind » in den strijd werd geworpen.

Een tijd voor de kiezing had geen enkele « clericaal » ooit aan gedacht de godsdienstige kwestie zo op den voorgrond te plaatsen ; het zou e veeleer gegaan zijn om sociale belangen Vlaamsche kwestie en anticommunisme.

Doch — en t is een goed gewoest — die heeren van links hebben te vroeg hun inzichten en plannen bekend gemaakt. Zij voerden in 't schild een hevigen strijd tegen godsdienst en « clericalisme », en vooral tegen de katholieke scholen — niet zoozeer tegen de subsidies dan wel tegen de scholen zelf.

En zoo hebben zijzelven — ze mogen dat niet vergeten — den kiesstrijd verplaatst op godsdienstig terrein. Als het hun nu tegenvalt, moeten ze 't zelf maar weten ; doch ze moeten ons niet verwijten datgene waar zij zelf de eerste schuld van dragen.

Ze zijn niet tegen den godsdienst — och neen, nooit geweest, noch in Rusland, noch in Spanje, noch in Frankrijk, noch in Mexico... dat zijn maar gedachten van ons.

Ze hebben net alleen trzen de misbruiken en ze willen den godsdienst zuiveren, en in den grond meenen ze het beter met den godsdienst dan de priesters en de geloovigen zelf.

Nu ook wger zoo : zej zijn niet tegen « de ziel van 't lind », en niet tegen het godsdienstig onderwijs — enkel maar tegen de politieke drijverijen en de politieke uitbatingen op godsdienstig terrein.

Daar moet neer al wat gebeurt zijn onmiddellijk voor de verkiezingen : in de katholieke scholen werden congé-dagen toegestaan aan de kinderen om propaganda te gaan maken. De kinderen en de ouders werden bang gemaakt, alsof het laatste oordeel was uitgebaz ind : nonnekens stonden met wagentjes, gevld n met hun meubelen, gereed om te vlchten ; de katholieke onderwijzers hebben gesproken met kasse stemmen, en natuurlk en zatoekvers...

Lacht niet ! Dit alles staat te lezen in de socialistische bladen, en zelfs in de voornaamste. En hun lokmoen zoeken ze alle feiten op en met clichés illustreeren ze hun bewering. Heerlijke domd ! Als een advokaat farmee een proces meent winnen ! Pov tijs hoor ! Wie er belachelijk voorkomt, zijn veel meer zij die uit alles epzoeken en samenlikken dan dezen die ze belachelijk willen maken.

* * *

En laat het ons zien waar zijn dat sommigen onder de strijd wat te hevig en welgens omoorschlt : gewest zijn langs den kant der katholieken, zeet eens rechtuit, roode of blauwe heeren, zult gij alles goedkeuren wat aan uwen kant is gebeurd ?

En langs welken kant zou er meest ideaal geweest zijn ? Bij u was het zuiver politiek gedoe ; de katholieken, echter, zagen een gevaar voor hunnen godsdienst, — het heiligste wat zij bezitten — en daarvoor maakten zij zich warm.

* * *

En nu hebt ge 't nog eens ondervonden — vergeet het maar niet te rap — de katholieken schenen wat te slapen: doch wanneer hun geloof bedreigd wordt schieten ze wakker... Ons landje is nog op verre na niet rijp voor experienties, die in andere landen genomen worden ten nadeele van de landen zelf.

Er heerscht verdeelbrid in sommige rangen der katholieken : wilt ge eenheid bewerken en samenwerking, doet gelijk den laatsten keer : laat uw echte gezichten zien en doet uw inzichten kennen. Ge bewijst er ons een grooteren dienst moe dan ge zelf wel denkt of wilt.

Handen af van onze scholen, handen af van ons heilig geloof ! Ge spreekt en schrijft veel over gelijkheid en rechtvaardigheid ; doch zoo lang gij onze scholen niet erkent, bezocht door de meerderheid onder de kinderen, en zoolang gij niet op gelijken voet stelt het katholiek en officiel onderwijs met gelijke subsidies, gelooven we niets van al uwe groote woorden en machtspreuken.

Aan de vruchten erkent men den boom.

VERACHTELIJKE KOMEDIE DER VLAAMSCHE NATIONALISTEN

Tijdens de eerste zittingen der nieuw gekozen Kamer, hebben de zoogzegd vlaamsch-nationalisten — met den gewezen seminariestudent Hendrik Borgignon aan het hoofd — eene zoo verachtelijke als gemeene komedie gespeeld. Zij zijn verbolgen, of nemen den schijn aan verbolgen te zijn, omdat de katholieken in den kiesstrijd de ziel van het kind en den godsdienst hebben verdedigd, en omdat deze verdediging bij onze brave bevolking zoo diep heeft ingegrijpen, dat de fronters er drie van hun vertegenwoordigers bij inboetten en dat de socialisten, die hoopten tien tot vijftien zetels te winnen, zich met een aanwinstje van drie zetels moesten getroosten en moesten vaststellen dat zij nog niet eens hun verlies van 1929 hebben ingehaald. « Inde ira ! » Van daar de gramschap in lokale kampen.

* * *

Wat de Vlaamsch-nationalisten betreft, hier willen wij alleen niet doen heid vaststellen hoe jongelingen die een door-en-door christelijke opvoeding hebben genoten in seminaries en de katholieke hoogeschool, zich hebben laten misleiden door de subversieve tegenoeheling van het vlaamsch-nationalisme : en hoe zij — na hun uitroep dat zij zich aan het opperste gezag van ons Episcopaat niets gelegen laten — de veroordeeling verdienen, welke Z. Em. Kardinaal Van Roey onlangs over hen uitsprak, en meer bepaaldelijk in zijn brief van 1930.

« Die het bisschoppelijk gezag niet erbiedigt, stelt zich tegen Christus en zijn Kerk. Gij kent het woord van den Zaligmaker : « Wie U aanhoort, aanhoort Mij ; en wie U versmaadt, versmaalt Mij ; doch wie Mij versmaadt, versmaadt Hem die Mij gezonden heeft ». Zoodat de groote bloedstortinge uit het begin van 't Christendom, de heilige bisschop Ignatius van Antiochie terecht mocht schrijven : « Allen die van God en van Jezus Christus zijn, die zijn met den bisschop » ; en Paus Benedictus XV : « Hij is niet met de Kerk, die niet met den bisschop is ».

» En als zij durven te beweren dat. zoo de Bisschop tegen hen zijn, het Hoogste Kerkelijk Gezag toch het Vlaamsche Nationalisme goedkeurt, dat de Algemeene Vader dur Christenheid aan hun zijde staat, dan aarzelen wij niet te zeggen — en wij weten wat wij zeggen— **DAT ZIJ LIEGEN.**

Als patriotten uit de Vlaamsche Kempen meenen wij da belangen en de betrachtingen van het Vlaamsche Volk zoo goed te kennen als wie ook. Wij aanzien het als onzen plicht te doen wat in onze macht ligt om aan die betrachtingen voldoening te geeven, in 't bijzonder met aan de ouders die het verlangen een Vlaamsch onderwijs voor hun kinderen te bezorgen.

» Aanw Wen al dezewelen wij hier openlijk bevelmerken zullen ons niet beletten onzen herderlijken plicht te kwijten, telkens wij het noodzakelijk achten. Vervolt ij ook. Zeer Eminnd Broeders uw christelijken plicht : keert u af van degenen die U willen misleiden en uw aanhankelijkheid jegens de Heilige Kerk in gevaar brengen. Vermijdt het lezen en het ondersteunen van alle nationalistische dag- en weekbladen, die zoals de Bisschoppen reeds in 1925 gezamenlijk verdeelden, **DE GEESTEN DOOR VAISCHEDEN BEDRIEGEN EN HET WELTEN GEZAG MISACHTEN ».**

* * *

Hoeft verbeelt u toch niet de katholieke jongd vergeert in hoe sedelijk aangevoelens, blijkt eens te meer uit de geneene verwijtingen van den jongen heer Borginon aan de katholieken. Hij durft beweren dat de vanwege tegen-streevers geen sprake was van schoolstrijd, noch van bedreiging tegen de ziel van het kind.

Heeft hij dan in den kiesstrijd niets gelezen ? Het kant Jgevaar heeft hem dus onverschillig gelaten, en de drijverijen van de liberale Jong-Turken waren voor hem van geen tel.

Hij beschuldigt de katholieken als sjacheraars, omdat zij hunne scholen en hun godsdienst verdedigd hebben tegen de hatelijkste aanvallen en de brutaalste bedreigingen van « dereericalisatie », Wij hebben den kiesstrijd niet gewild, noch hem geplaatst op het terrein van school en godsdienst. Het is de tegenstrever die ons op dat terrein heeft aangevallen. En wij zouden ons niet verdedigd hebben !

Er zijn andere sjacheraars, sjacheraars met de Vlaamsche beweging. sjacheraars uit arrivism. De gewezen frontische senator Van Miegro heeft onlangs die sjacheraars volgenden gulden raad gegeven :

« De katholieke partij, zegt hij, is de eenige die de rechtmatige belangen van Vlaanderen kan behartigen. Tegenover het steeds dreigender gevaar van het antiklerikalism moeten alle Vlamingen blok vormen in den schoot der katholieke partij. »

De Financieele ontwerpen van de Regeering in de Kamer

Dinsdag werden in de Kamer de financieele ontwerpen der Regeering besproken.

Te midden van de algemeene aandacht neemt de heer Jaspar, minister van financien het woord. Hij drukt eerst op de hoogdringendheid van de voorgestelde maatregelen. Voor 1 Januari moeten de nieuwe voorstellen volstrekt kunnen toegepast worden. Voor de komende maanden worden kredieten aangevraagd, zooals dit vroeger herhaaldelijk werd gedaan. Een der voornaamste oorzaken van het tekort was dat er een groot aantal belastingen nog niet konden geind worden. Het totale bedrag van de achterstallige belastingen is niet minder dan 2 milliard frank. Natuurlijk bevonden we ons daardoor in een zeer moeilijke positie. We zijn verplicht geweest schatkistbons te plaatsen op korten termijn om in den toestand te voorzien. We konden eigenlijk nog tengevolge van de in September bestemde wet een leening plaatsen van 1 milliard 500 millioen frank, doch tot dusver was de toestand ongunstig — het was onmogelijk thans een leening te plaatsen in het buitenland, noch in de Vereenigde Staten. Eerst werden we geholpen door een bedrag van 140 millioen frank, hetwelk oorspronkelijk bestemd was voor de kolonie. Doch wat dra steeg het tekort op ongevoer 200 millioen frank per maand. Mijn eerste zorg, toen ik de leiding nam van het departement, was de achterstallige belastingen.

Denk er aan dat het totale tekort op 1 Januari 1933 niet minder dan 480 millioen zal bedragen. Er moeten dus onmiddellijke maatregelen genomen worden, in afwachting dat de nieuwe belastingen hun vruchten zullen afwerpen. De vlottende schuld moet zoo spoedig mogelijk geconsolideerd worden.

Spreker zegt dan dat dezelfde moeilijkheden op financieel gebied zich voordoen in andere landen, in Frankrijk, de Vereenigde-Staten en elders. Ook daar worden maatregelen genomen om het evenwicht te regelen. We leven thans in de magere jaren, die eens zullen opgevolgd worden door de vette. De crisis waarmee we te kampen hebben is een wereldcrisis.

Spreker legt dan het derde deel uit der neergelegde ontwerpen waar u toegezegd wordt door welke belastingen het tekort wordt aangevuld.

De regeering vraagt volmacht voor nieuwe belastingen voor een bedrag van 900 millioen frank. We zouden u ook kunnen vragen dat het Parlement zijn verantwoordelijkheden zou nemen.

Doch in de huidige omstandigheden is dit onmogelijk. We moeten snel handelen. Iedere dag van uitstel is een verlies van 3 millioen frank.

Op dit oogenblik is het noodig dat het land op al zijn zonen kan rekenen. Allen moeten bijdragen tot de redding van het land.

Degenen die niet door de crisis werden getroffen, moeten degenen redden die door den nood der tijden in 't gedrang zijn gekomen. Men heeft hier gesproken van de lanwonderdeeling ; wijnn de beproeving van dit departement bedraagt 1400 millioen franken in 1931, in 19 2 bedroeg zij een milliard 56 millioen frank ; in 1933 nog slechts 926 millioen frank.

De vlottende schuld bedroeg in September nogmaals 1.5 milliard frank, wat niet overdrijven is, wanneer men dit cijfer vergelijkt met de vlottende schuld der andere landen, Nederland bv. Ons eenige doel is het evenwicht in de beproeving te verwezenlijken. We moeten, kost wat kost, er voor zorgen dat de inkomsten zoo hoog wezen als de uitgaven. Ook moeten we aan het buitenland den indruk geven van solidiet it : we moeten denken aan het krediet van ons land en onzen goeden naam.

Natuurlijk zal dit ontwerp ons niet veel pn ie it it bijbrengen. In zekeren zin hadden we liever dat ook de socialisten in de regeering zetelden. Doch het feit is dat ge er niet bij zijt. We zullen zelf, wij katholieken en liberalen, alleen den inst op ons nemen, welke ook de gevolgen op partijgebied zullen zijn,

We zullen onzen plicht vervullen in het belang van het land.

Daarna werd het woord gevoerd door de Heren Carlier, Uytroever en Vandervelde, socialisten, die de financieele ontwerpen der regeering bestreden.

* * *

NACHTZITTING DER KAMER.

Dinsdag avond, om 8.30 u. vergaderde de Kamer om de financieele wetsontwerpen af te handelen, en zij bleef in zitting tot rond 3 uren, Woensdag morgen.

De socialisten, communisten en Vlaamsche nationalisten dienden onophoudend amendementen in, en stelden alles in het werk om de ontwerpen der regeering te dwarsboomen en te ontwrichten.

Op het laatste oogenblik waagden zij nog een poging om de eindstemming te verdagen. Op ordewoord der socialisten verliet de oppositie (kommunisten, Vlaamsche nationalisten en socialisten) de zaal, in de hoop dat de Kamer niet meer in getal zou zijn. Doch de meerderheid was op post : 94 leden waren aanwezig, en het maneuver was mislukt.

Het ontwerp der regeering werd dan ook aangenomen met 93 stemmen en 1 onthouding (M.Foucart, liberaal),

BUITENLAND

ITALIE.

In den krater van een vulkaan. — Uit Napels wordt gemeld, dat de gezeerde Arpad Kirner, in den krater van den vulkaan Stromboli is afgedaald, waar hij zich drie uren heeft opgehouden. Voor dit doel was hij geheel in een asbestpak gekleed, met een stevigen helm, om hem te beschermen tegen vallende stukken lava. Achter zich aan sleepte hij een 300 meter lang asbesttouw, waarin de electrische draad was geborgen, die zijn lamp voedde. Toen hij terug kwam, was hij volkomen uitgeput en kon hij slechts de woorden uitbrengen : « Het was vreeselijk ». Hierop viel hij in een diepen slaap.

— Vredeboodschap van den Paus aan alle Volkeren der Aarde. — 1933 EEN HEILIG JAAR. — Zaterdag morgen ontving Z.H. de Paus in de zaal van het Konsistorie het Heilig Kollege der Kardinalen, dat Hem zijne wenschen kwam aanbieden voor het Kerstfeest.

De Heilige Vader bedankte eerst en vooral het Heilig Kollege voor de schoone wenschen en voor de samenwerking gedurende het afgeloopen jaar. Vervolgens sprak Hij over de droevige gebeurtenissen van het jaar, voornamelijk in Spanje, in Mexico en in Rusland. Doch ook groote troostvolle gebeurtenissen hebben wij beleefd: het triomfantelijk wederlandsch Eucharistisch Congres van Dublijn, de ongelooflijke ontwikkeling der missies over de wereld en de stopzetting der vijandelijkheden tusschen twee volkeren die ons dierbaar zijn.

De Paus staurde dan zijn beste wenschen aan al de geloovigen en aan al de volkeren en dewelke bij den vrede, de rust en het ontstaan van wederzijdsche vriendschapsbetrekkingen toewenscht,

De Heilige Vader kondigde vervolgens aan dat in 1933 de negentien honderdste verjaring zal herdacht worden der dood van Jezus Christus. Deze herdenking is des te meer noodzakelijk, daar men tegenwoordig bijna over niets anders meer hoort spreken dan over geschillen, wantrouwen bewapeningen, herstellingen, schulden en betalingen, zoelelijke en stoffelijke ellende. Deze herdenking zal plaats hebben om de broederlijkheid tusschen de volkeren aan te vuren, broederlijkheid welke werd afgekocht ten prijze van het bloed van Jesus-Christus.

Bijgevolg heeft de Paus besloten dat het volgende jaar een heilig jaar zou zijn bestemd tot bestrijding van het heidendom, de zeloosheid, het zinsgenot, door de gebeden. Dit heilig jaar zal beginnen op 2 April en eindigen den 2 April 1934.

Ten slotte gaf de Paus zijn zegen aan de Kardinalen, aan al de volkeren en aan al de geloovigen.

FRANKRIJK.

Heiligschendende misdaad. — Ten Noorden van Nantes, langs de oevers der Seine, werd een heiligschendende misdaad gepleegd. Niet ver van den weg die van Limay naar Follainville door bossehen loopt, bevindt zich een grot, die in den loop der eeuwen onvormd en vergroot werd. Dezelfdelijk diende deze plaats eerst tot woning van een kluizenaar. Voor vijf of zeshonderd jaar werd deze grot tot een kapel herschapen, en on ongs tot een soort van museum van godsdienstige kunst. In de streek werd de kapel de « Kluis van Saint-Sauveur » genoemd ; dia sends verleden jaar bij de geschiedkundige monumenten werd gerekend.

Boosdoeners drongen bij nacht de kapel binnen en richtten er een waren heelddstorm in. In de kapel bevond zich namelijk een prachtige graflegging van Christus uit de XVIe eeuw, een « Ecce homo » in hout uit den tijd der Renaissance, en verschillende voorwerpen van minderen waarde, die eerder godsvrucht van eeuwen hebben verbeeldn. Al de hoofden der beelden werden met steenen of ijzeren voorwerpen verbrijzeld, vooral deze van Christus. Schilderijen op dek en hout werden evenzeers vernietigd en uit hun kaders gerukt ; litographieen uit de 19e eeuw, met godsvrucht verzameld werden aan stuk gescheurd.

De bewoners der streek waren droevig verrast bij het ontdekken dezer heiligschendende verwoesting. Het zou hier het werk gelden van een hoop schurken, die door haat gedreven, de kapel wilden vernoesten. Zelfs de kunstrijke pilaren werden zwaar beschadigd. Het gold hier noch wraakneming, noch een verkeerd plezierpartijtjes maar een opzet van schurken, die het kwaad om het kwaad betrachten en aan hunne antigodsdienstige gevoelens wenschen lucht te geven. Drijfveer tot diefstal blijft hier uitgesloten, daar de offerblokken onaangeroerd zijn gebleven Ook voorwerpen van waarde, zooals koperen en verzilverde kandelaars, heeft men ter plaatse gelaten.

ENGELAND.

Slim tegen slim. — BOEREN REIDEN HUN BEZIT. — In het distrikt Elham, gelegen in het graafschap Canterbury werd er heel wat opschudding verwekt door volgend voorval. Sinds enkelen tijd naarlijk was er een geschil opgerezen tusschen een zekr aantal pachters der streek en het New College van Oxford, dat als eigenaar het bedrag der pacht opeischte. Rechterlijke vervolgingen werden ingespannen en den eigenaars werd recht verschaft en diensvolgens toelating om de hand te leggen op den inboedel der schuldenaars. Bij nacht heeft een dor eigenaars, in bezit van een uitvoringsbevel getracht in naam van het college de hand te leggen op het vee en neerhofgedierte van de onderscheiden pachters.

De overheden hadden echter vernomen dat er vanwege de huurders verzet te vreezen was. Voorzichtigheidshalve was de schuldeischer vergezeld van twee deurwaarders en een zestigtal politieagenten. Om geen vermoeiens te verwekken werd het politiekorps over zes verhuiswagens verdeeld. Zooals gezegd toog men op weg bij het vallen van den nacht. De weg was echter zeer gevaarlijk. Op een zeker oogenblik braken de remmen van een der wagens, juist toen deze zich op een helling bevond. Het noodlottig gevolg bleef niet uit en de wagen botste met groot geweld tegen deze welke zich een weinig verder bevond. Beide wagens werden omver geworpen en de politieagenten, ten getale van twintig die zich in de voertuigen bevonden, kwamen in den gracht langs den weg terecht. Het ongeluk had echter geen doodelijke gevolgen, doch de bewoners van Elham werden aldus op de hoogte van den toestand gebracht en in de gelegenheid gesteld hun bezit in veiligheid te brengen. Als de politieagenten aldus bij de pachters aankwamen was nergens vee te bespeuren. Slechts wat hennen en kiekens trippelden op het neerhof rond, Wanneer men deze vangen wou werd het een bewogen jacht. De uitslag was zeer schamel, daar men er in slaagde slechts twee hennen te grijpen. Zij werden naar de verhuiswagens gebracht en naar een nabijgelegen politiepost gevoerd, waar over het gebeurde verslag werd uitgebracht. Ondertusschen lachen de pachters van Elham niet weinig in hun vuist ! Of het echter lang duren zal valt sterk te betwijfelen.

— De ontzettend-dramatische brand te Birmingham. — ZES KINDEREN OMGEKOMEN. — Zooals wij vernemen heeft te Birmingham een wreede brand een kroostrijk gezin ontzettend getroffen.

Geheel Birmingham is diep onder den indruk van deze ramp, die aan zes kinderen, van drie tot dertien jaar, het leven heeft gekost. Aanvankelijk werd gemeld dat zeven kinderen bij deze ramp — brand in een arbeiderswoning — het leven hadden verloren, doch later bleek, dat een 10 jarig meisje den nacht had doorgebracht bij een bevriende familie.

De moeder moest met het jongste kind in het gastnuis opgenomen worden ; beiden verkeeren in ernstigen toestand. Van het geheele gezin, dat uit elf personen bestond, zijn dus vijf leden aan den dood ontsnapt.

Het huisje waarin de brand heeft gewoed, was gelegen in een der volksbuurten van de stad en was de kleinste werkmanswoning die de buurt bezat. Zij bestond uit twee vertrekken, een beneden en een boven, die door een houten trap met elkander waren verbonden. Op de bovenkamer stonden vier bedden voor negen personen.

's Morgens vroeg werd de man wakker en stelde tot zijn groote ontsteltenis vast dat dat zijn huisje in brand stond. In allerijl wekte hij vrouw en kinderen, en sprong toen uit het venster van de slaapkamer, om de politie en de pompiers te waarschuwen. Zelfs kon de man weinig doen, daar hij als oorlogsinvalied sleents de beschikking heeft over één arm.

Ook de vrouw sprong met de baby in haar armen uit het venster, waardoor beiden gewond werden. Toen de pompiers bij het brandende huisje aankwamen, bleek dat zij niets meer konden doen dan beletten dat het vuur naar de beleende huisjes oversloeg.

Politieagenten en pompiers deden bovenmenschelijke pogingen om de kinderen te redden, doch het mocht hun niet gelukken. Toen men den brand meester was geworden, vond men op de slaapkamers de lijkjes der zes kinderen. De ramen, de trap en de meubelen waren geheel tot houtskool verbrand.

De benedenkamer was versierd in verband met het Kerstfeest ; het is niet onmogelijk dat de papieren versieringen vlam gevat en den brand hebben veroorzaakt.

AMERIKA.

De Kerstmispret vergt 311 dooden en 500 gekwetsten. — Het bilan van de ongelukken met de Kerstmisfeesten in de Ver.-Staten, vermeldt 311 dooden en 500 gekwetsten.

De meesten verongelukten bij auto ongevallen : 11 personen vordronken, 8 kwamen om in spoorwegrampen en 10 bij branden.

— De nood der landbouwers. — De leidende kringen hebben het hoogst noodzakelijk geacht de kwestie van den slechten staat van het landbouwbedrijf ten berde te brengen. Zoo werd beslist de landbouwers ter hulp te komen door het consolideeren van hypotheek-leeningen met minderen intrest en den waarborg der regeering, indien het noodig is. Ook zal de versteviging komen onder de verschillende landbouwtakken,

Er zal duchtig opgetreden worden tegen zekere graanspeculaties die den prijs van het graan doen dalen. Het onderzoek heeft uitgewezen dat de Amerikaansche landbouw duchtig is aangetast.

Vele boeren missen het noodige omdat ze hun graan niet kunnen verkoopen. De landbouwmachienen staan te roesten omdat eerst het oude graan moet verkocht worden.

Meststoffen ontbreken, en daarom worden in de staten Minnesota, Iowa en Kansas weer teruggekeerd naar den ouden toestand. 't is te zeggen, dat opnieuw paarden werden aangekocht.

Er heerscht algemeene ontmoediging onder de landbouwers. Door de lage prijzen kunnen de landbouwers, over het algemeen, geen eer aan hunne zaken doen. Wanneer de intresten en de belastingen betaald zijn, schiet er te weinig over om behoorlijk rond te komen.

Een oude landbouwer van Daxota zei tegen een der leiders : « In de stad wordt dikwijls bevestigd dat een noestan arbeid op het veld altijd met goeden uitslag wordt beloond. Maar... in de woning hiernevens, heeft de man gedurende vijftien jaar gewerkt in het zweet zijns aanschijns Verleden jaar heeft hij toch zijne hoeve moeten verkoopen. Men zegt dat er altijd graan is op den buiten, en dus altijd eten genoeg. Ik ken — zoo ging de oude pachter voort — nochtans drie families, die, indien niet geholpen worden, dezen Winter ger zullen lijden. »